

*или не си стоя на -та, va. se dédire; 14. не стоеше на -та си и глоба за то, le dédit; 15. споредъ -та и отговоръ тъль, à brusquin brusquet *m*; 16. высовопарны -мы, pl. de grands mots; 17. забыкалине съ -мы, la circonclocation; 18. злоупотрѣбене на -мытъ, la catachrèse; 19. зная много -мы, un. rédonder; 20. извиване -мы, fig. pointe d'esprit, *f*; 21. натоварвамъ съ лоши —, va. se déborder in injures; 22. натрупене -мы за единъ изговоръ, le datisme; 23. отпослѣ като каза тыя —, à ces mots; 24. прилика -мы въ различни езыци, la paronomasie; 25. поправяне -мы въ риторика, l'épanorthose *f*; 26. приличны — съ другы, Gram. le paronyme; 27. прѣмѣстеване -мы, Gram. l'inversion *f*; 28. прѣноще -мы, le commérage; 29. прѣнасямъ -мы, va. commérer; 30. прѣобрѣнуване -мы, Gram. l'hyperbate *f*; 31. распрыснувамъ -мы, va. faire courir; 32. скрѣты —, mots couverts; 33. съ малко -мы, adv. à demi-mot, en raccourci.*

Думамъ (казавамъ), un. dire; || (нѣкому, за), parler (à, de).

Думане, sn. façon de parler, de s'exprimer.

Думенъ, adj. verbal, littéral; -мно, -lement.

Думка, sf. le dit; || fam. la dictioн.

Думо-извивачъ, sm. fam. un phrasier et phraseur.

— производенъ, adj. étymologique.

— производство, sn. l'étymologie *f*.

— прѣпиране, sn. la logomachie.

— съчинене (синтаксис), sn. Gram. le syntaxe.

— тълковачъ, sm. le dictionnaire.

Думъ, sm. le fourré.

Ду n и Дуетъ, m. Mus. le duo.

Дунка, sf. le trou, ouverture *f*, pertuis *m*, déchirure *f*; 1. le creux, cavité *f*, jour *m*, oeil *m*, bouche *f*, boulin *m*; 2. la grotte, bouge, brêche *f*, fort *m*; 3. (прозоръ), l'event *m*, orifice *m*, gorge *f*, gueule *f*; 4. Anat. la fosse; 5. Milt. la trouée; 6. (игра), la fossette; 7. (за гвоздей), la mortaise; 8. (за гледане скрѣтомъ), le judas; 9. (въ джомто на шалупа), Mar. le nable; 10. (на зѣброве), le terrier, la tanière; 11. (на землята за кижни зал-чета), la rabouillière; 12. (на зидъ за опасане), Archit. l'ope *m*; 13. (за игране на валка и игране на — съ валка), le mail; 14. (за испичане вода), le baracane; 15. въ камъкъ (за пущдане вода), le souillard; 16. кофарна —, trou de la serrure; 17. (легло на зѣбръ), le repaire; 18. (за про-зорецъ), le regard; 19. (за прѣкарване въже), Mar. allongé d'écubier, *f*; 20. (у рана), Chir. le trajet; 21. (на цигулка), l'ouïe *f*; 22. (на съждина), l'emboîture

f; 23. (на стѣна), le vide; 24. (на тонъ), l'âme *f*; 25. затинкувамъ —, va. boucher un trou; 26. искарвамъ изъ —, va. dénicher; 27. правя —, va. trouser; 28. пробивамъ —, va. mortaiser; 29. пробиване —, le mortaisage; 30. пробивамъ -кы на под-кова, va. éperer et estamper.

Дупликать, sm. le double.

Дупчене (съ игла), sn. Chir. l'acupuncture *f*.

Дупчасть, adj. percé, troué.

Дупчица (у ремъкъ), sf. le point.

Дуумвиратъ, sm. le duumvirat.

Дуумвирски, adj. duumviral.

Дуувиръ (дуоначалинъ), sm. un duumvir.

Дуръ, adj. Mus. majeur.

Духала, sn. pl. l'éventoir *m*; || органы или ковачески —, la soufflerie.

Духало, sn. le soufflet, évantoir *m*; || (у китъ), l'évent *m*; || (у органы), le souffleur.

Духамъ, un. souffler; || духа (за вѣтръ-ти), v. imp. il vent, il donne.

Духане, sn. le souffle; || (вѣтръ), la bouffée

Духателъ санджъ (въ органы), sm. le souffrier. [bacane]

Духателна цѣва (сарбаканъ), sf. la sar-

Духливъ, adj. vaporeux.

Духло, sn. Mar. lit du vent, d'un courant, *m*.

Духнувамъ (свѣшъ), va. souffler.

Духнуване (свѣшъ), sn. souffle de vent, *m*.

Духовенъ, adj. intellectuel; -вно, -lement; clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'église, *m*; || Théol. spirituel.

— концертъ, sm. concert spirituel *m*.

— отецъ, sm. directeur de conscience, *m*.

— приходъ (прѣбенда), sm. la prébende; || съ —, prêbendé, adj.

— сань [приемане —], la susception.

— съвѣтникъ, sm. consulteur du saint office, *m*.

— чинъ, sm. l'ordre *m*; || избрани на —, un ordinaud; || поставимъ въ —, va. ordonner.

Духовенство, sn. le clergé, le sacerdoce; || fam. la prêtraille.

Духовидецъ, sc. visionnaire.

Духовна власть, sf. fig. l'enceensoir *m*.

— наредба, sf. la canonique; по —, -ment.

— община, sf. la congrégation; || членъ на —, un congréganiste.

— пѣсень, sf. la cantique.

— роднина, sf. la compaternité.

— сѣдилница, sf. l'officialité *f*.

Духовникъ, sm. un cofesseur, pénitencerie *m*.

Духовно (на духъ-ти) adv. spirituellement.

— владѣне [присъединене на —, l'incamé-ration; || присъединявамъ на —, va. in-camé-rer.

— вѣспиране, sn. l'interdit *m*.

— звапе, sn. la robe; || fig. la soutane.

— ун. калугерско състоянє, sn. la régularité.